

(5)

هو الله

ای آوارگان راه حق جهانیا را آئین دیرین چنین است که دشمن راستیند و بدخواه حق پرستی و معارض دوستی لهذا از آنچه واقع دلتنگ مباشد و نام و ننگ مجوئید آهنگ جهان دیگر کنید و نغمه دیگر زنیید و در هوائی دیگر برپریید باده محبت الله نوشید و شهد معرفت الله چشید و جرعه صهبای توحید بنوشانید ملاحظه نمائید که اولیای الهی و اصفیای ربانی از پیش چه کشیدند و چه سم قاتلی چشیدند و چه زهر هلاهی نوشیدند ولی آن بلا عین عطا بود و آن زهر عین شفا و آن زحمت رحمت بود و آن مشقت راحت

نظر بعاقبت باید نمود نه بدایت اگر نظر باآغاز نمائید یزید را عزت و راحتی مزید و ولید را هر دم خوشی و شادمانی جدید ولی عاقبت عذابی شدید و نکبتی پدید ولی مظلوم دشت بلا شهید کربلا روح المقربین له الفدا را در بدایت سهم مسموم ولی عاقبت عزت ابدیه مقرر و معلوم و در جهان ابدی حیات سرمدیه مثبت و محتوم نظر باین مقام نمائید زیرا آن عزت دنیویه خوش درخشید ولی دولت مستعجل بود سرابست نه آب سایه است نه آفتاب تاریک است نه تابناک پس لسان بشکرانه گشائید که باین موهبت عظیمه فائز گردیدید آواره راه خدائید و بیچاره آن محبوب بیهمتا و علیکم التحية و الثناء (ع ۶)